

IMPRESSIE

Nieuwsbrief van het Katholiek
Documentatie Centrum

Nr. 1
2008

Radboud Universiteit Nijmegen

Ten Geleide

Toen eind 2007 nummer 3-4 van *Erasmusplein* verscheen wist de redactie al dat het moeilijk zou worden om het blad voort te zetten. Zowel het KASKI als het Erfgoedcentrum Sint Agatha waren zelf een nieuwsbrief begonnen, meer toegespitst op hun eigen activiteiten, en het draagvalk van *Erasmusplein* was wel erg mager geworden. Uiteindelijk moest de redactie besluiten de uitgave te staken.

Als Katholiek Documentatie Centrum willen wij echter graag contact met u, onze lezers, houden. Daarom ontvangt u nu een nieuw blad. Wij hebben het *Impressie* gedoopt. Met deze titel geven wij niet alleen de bescheiden doelstelling van ons blad aan: een indruk te geven van het werk van het KDC, maar willen wij ook de klank oproepen van klassieke termen uit ons erfgoed, zoals *impressum* en *imprimatur*.

Impressie is een blad dat gewijd zal zijn aan het erfgoed dat in Nijmegen bewaard wordt, allereerst het katholieke erfgoed, maar uitstapjes naar ander Nijmeegs erfgoed, zoals dat bijvoorbeeld door de Universiteitsbibliotheek wordt bewaard, behoren ook

tot de mogelijkheden. *Impressie* zal bovendien regelmatig berichten over wat er met ons erfgoed wordt gedaan. Nieuwe publicaties, het Digitaal Katholiek Erfgoedhuis, en de activiteiten rond de leerstoel Geschiedenis van het Nederlands Katholicisme.

Het is de bedoeling dat *Impressie* onregelmatig gaat verschijnen. Voorlopig mikken wij op tweemaal per jaar, maar nummers bij bijzondere gelegenheden, of een extra nummer behoren ook tot de mogelijkheden.

U ontvangt dit blad eenmalig als lezer van het vertrouwde *Erasmusplein*. Wilt u *Impressie* gratis blijven ontvangen, dan kunt u ons dat laten weten met de antwoordkaart elders in dit nummer, of door een e-mailtje aan het KDC-secretariaat (impressie@kdc.ru.nl). U kunt daarbij kiezen tussen een gedrukte *Impressie*, of een digitale versie in PDF, via e-mail.

Deze laatste mogelijkheid bevelen wij graag bij u aan in verband met de portokosten.

En natuurlijk horen wij bij gelegenheid graag van u wat u van *Impressie* vindt.

Wij wensen u veel leesplezier.

De Redactie

Van je vrienden moet je het hebben

Bij deze eerste *Impressie* treft u een brief aan van de kersverse stichting Vrienden van het KDC. Zoals veel archieven, musea en bibliotheken heeft nu ook het KDC vrienden, nee: Vrienden. De Vrienden van het KDC is een onafhankelijke stichting, waar het KDC geen zeggenschap in heeft. Zo hoort dat tussen vrienden: ieder heeft zijn eigen leven, maar ze voelen zich sterk bij elkaar betrokken.

Daarom beveel ik het donateurschap van de Vrienden van het KDC graag bijzonder bij u aan. En mocht u de brief kwijt zijn geraakt – ik kan me niet voorstellen dat hem zou weggooien – dan kunt u zich als donateur aanmelden via het KDC: postbus 9100, 6500 HA Nijmegen, of via vrienden@kdc.ru.nl. En namens het bestuur van de Vrienden verklap ik graag het banknummer: 23 12 46 463

Lodewijk Winkeler

Restjes Radboud

Twee relikwieën van Sint Radboud in de nieuwe studentenkerk.

“Op Dinsdag 22 Febr. van dit jaar werden twee relieken n.l. een deel van het schedeldak en een opperarmbeen te Utrecht in een met koper beslagen kistje gesloten, verzegeld en ter overbrenging toevertrouwd aan Prof.Dr. T. Brandsma, aan wiens bemoeiingen de Universiteit dit bezit dankt. Zij werden te Nijmegen aan de deur der kerk opgewacht door den Pastoor Pater Fr. Wilens, omringd door de Paters en Broeders van de Carmel; vanwege de Universiteit waren ter ontvangst aanwezig de Rector Magnificus Prof.Dr. K.L. Bellon, de Secretaris van de Senaat Prof.Dr. J.D.M. Cornelissen, de Voorzitter van de Theologische Faculteit Mgr.Prof.Dr. F. van Welie en Prof.Dr. Th. Baader, lid van de rectorale raad. Terwijl het koor der Paters de Psalm “Memento Domine” zong, leidde de Pastoor der kerk Prof. Brandsma naar het hoofdaltaar, waar deze aan den Pastoor het kistje overdroeg, dit ontsloot en de bijbehorende akten en bescheiden overhandigde.”

Relikwieën uit Assen en De- venter

En zo ging het nog een tijdje door in de Carmelkerk, op 22 februari 1938. Het *Jaarboek der Sint-Radboud-Stichting* deed er uitvoerig verslag van, aangedikt met talrijke hoofdletters.

Titus Brandsma had één relikwie losgepeuterd van pastoor Mets van de Lieve Vrou-

wekerk in Assen, “opdat ze [in Nijmegen] in een meer geëigend milieu een passende verering zou ontvangen”.

Hij had zich voor zijn eigen zekerheid en die van de Utrechtse aartsbisschop wel eerst uitvoerig in het verleden van deze relikwie verdiept, want hij moest natuurlijk wel echt zijn. Van zijn onderzoek, doorspekt met ‘het schijnt dat...’ en ‘het komt mij voor

dat...’, had Brandsma uitvoerig verslag gedaan in het *Jaarboek* van het jaar daarvoor (te vinden op de website van de Studentenkerk (http://www.ru.nl/studentenkerk/over_de/foto's_activiteiten/nieuw_gebouw/)). Daarin lezen wij onder andere dat, hoe klein de Assense relikwie ook was, men niet te beroerd was geweest om de houder in 1857 te openen om er op gezag van mgr. Zwijsen een paar stukjes van af te halen voor weer nieuwe relikwieën. Zo ging dat toen.

Over de tweede relikwie was Brandsma veel minder uitvoerig: “Tenslotte mag ik nog met grote dankbaarheid vermelden dat de Zeereerw. Heer Th.E.B.G. Thuis, Pastoor van de St. Lebuinus te Deventer, op mijn verzoek nog de goedheid had, voor de Universiteitskerk een der twee beenstukken van het opperarmbeen, te Deventer bewaard en vereerd, af te staan”.

Op 22 februari 1944 voerden de geallieerden een bombardement uit, onder andere op Nijmegen. Grote delen van de binnenstad werden verwoest. Ook de ‘universiteitskerk’, de kerk van de Karmelieten aan de Doddendaal, werd onher-

stelbaar beschadigd, na de oorlog afgebroken en vervangen door een nieuw klooster en een nieuwe kerk.

Wat er na het bombardement met de relikwieën van Radboud is gebeurd, is duister. Het lijkt erop dat niemand zich dat ooit nog heeft afgevraagd.

Naamsverandering van de universiteit

Op 1 september 2004 veranderde Katholieke Universiteit Nijmegen van naam. Voortaan zou zij als Radboud Universiteit door het leven gaan. De herinnering aan de relikwieën was verloren gegaan. Behalve bij het KDC – min of meer. Toegegeven, zij waren bij het KDC ook jarenlang niet opgevallen. Maar de naamsverandering van de universiteit was een voor de hand liggende aanleiding om in de catalogus eens 'Radboud' in te typen. Resultaat was onder meer de volgende archiefbeschrijving: *'570. Relikwieën van St. Radboud, bisschop van Utrecht. 2 voorwerpen'*. Het archief, waarin de Radboudrelikwieën werden aangetroffen, was dat van mgr.prof.dr. R.R. Post (1894-1968). De kerkhistoricus en

universiteitsbestuurder Post heeft zich wellicht na het bombardement over de relikwieën ontfermd, maar zijn archief bevat daarover geen enkele informatie. Kennelijk is er evenmin sprake geweest van herplaatsing van de relikwieën in de nieuwe Carmelkerk: de universiteit zou de binnenstad gaan veruilen voor landgoed Heyendaal. Het archief van Post werd na diens overlijden overgebracht naar de universiteitsbibliotheek. Toen in 1969 het KDC werd opgericht, werden alle door de UB bewaarde archieven 'doorgeschoven' naar het KDC. Nog niet zo heel lang geleden, in 1995, werd het archief geïnventariseerd.

Religieus erfgoed

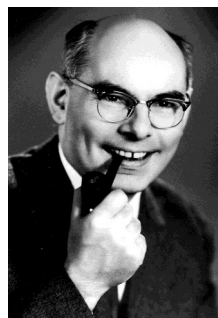
2008 was het Jaar van het Religieuze Erfgoed. Aan de vraag, wat er moest gebeuren met niet meer gebruikte kerkgebouwen en evenmin nog gebruikte kerkelijke voorwerpen was het onderwerp van menig symposium. Van kerkelijke zijde bleek er een uitgesproken voorkeur te bestaan voor hergebruik van kerkelijk vaatwerk en kerkelijke gewaden, eventueel door kerken buiten Nederland. Er was een zekere weerstand te proeven tegen zogeheten musealisering'

van het erfgoed. Eveneens in 2008 verhuisde de studentenkerk aan de Erasmuslaan naar een pand verderop in de laan. Het nieuwe pand werd voor dit doel grondig verbouwd en ingericht, onder andere met een nieuwe kapel. Wat het KDC betrof leek dit een uitgelezen kans om de Radboudrelikwieën niet te laten 'musealiseren', maar weer te plaatsen op een plek waarvoor zij indertijd naar Nijmegen waren gehaald: in de 'universiteitskerk'. De voorzitter van het bestuur, prof. F. Plasschaert, bleek enthousiast voor dit plan. Het KDC gaf de relikwieën in langdurige bruikleen aan de H. Geestparochie, zoals de studentenkerk officieel heet, en op 10 mei 2008 werd het altaar, met daarin de beide relikwieën, door de bisschop van Den Bosch J. Hurkmans ingezegend. Ditmaal wat bescheidener dan in 1938: er zat geen fraai koperen kistje omheen, er stonden geen paters en broeders aan de ingang, en er werd geen plechtig 'Memento Domine' gezongen. Maar de relikwieën bevinden zich voortaan weer op een plaats waar zij horen: in een altaar.

Lodewijk Winkeler

Bernard Huijbers 1922-2003

Vernieuwende componist van liturgische muziek

Enige tijd geleden benaderde Annelou Koens, weduwe van Bernard Huijbers, het KDC met de vraag of er belangstelling was voor

1967

het persoonlijk archief van haar man, aangezien het KDC ook al beschikte over geluidsbanden met opnamen van zijn composities.

Het KDC reageerde enthousiast gezien het belang van Bernard Huijbers voor de moderne Nederlandse kerkmuziek.

Hieronder volgt een schets van zijn leven.

Opleiding

Bernard Huijbers werd op 24 juli 1922 geboren in Rotterdam. Zijn lagere schooltijd bracht hij door op een kostschool in Weert, waar hij ook piano leerde spelen.

De middelbare school doorliep hij aan het Ignatius College van

de Jezuïeten in Amsterdam. Daarna, in 1940, werd hij novice bij de Jezuïeten in Mariëndaal, vlakbij Grave. Hij keerde in 1946 terug naar Amsterdam om daar muziektheorie te studeren. Voltooide in 1951 zijn studie theologie in Maastricht. In 1954 werd hij priester gewijd. Het jaar daarop werd hij muziek- en godsdienstleraar aan het Ignatiuscollege in Amsterdam.

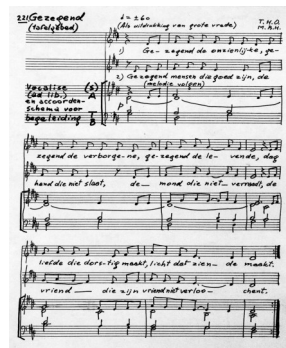
Samenwerking met Huub Oosterhuis

Op het college leerde hij de elf jaar jongere Huub Oosterhuis kennen die meezong in het koor waarvan hij de dirigent was. Het werd het begin van een jarenlange samenwerking. Oosterhuis trad later eveneens in bij de Jezuïeten. Begin jaren zestig werden zij door de onlangs overleden pater Jan van Kilsdonk s.j. betrokken bij de Studenten-ekklesia. In die tijd ontstond rond Huijbers de Stichting Werkgroep voor Volkstaalliturgie. Deze werkgroep was verantwoordelijk voor de vormgeving van vieringen in de volkstaal. Belangrijke inspiratiebron voor Huijbers en Oosterhuis was

de Franse componist Joseph Gelineau, die de gezongen Latijnse Psalmen in zijn landstaal vertaalde. Dit resulteerde onder ander in het Psalmenproject “*Vijftig Psalmen*”, met Nederlandse tekst van Huub Oosterhuis en Michel van der Plas en muziek van Bernard Huijbers. Deze stond in 1966 samen met mede-jezuïet Gelineau aan de wieg van Universa Laus, een internationale studiegroep voor liturgische muziek.

Nieuwe liturgische gezangen

Op het Tweede Vaticaans Concilie werd eind 1963 officieel toestemming gegeven om de mis ook in de volkstaal te vieren.

Handschrift B. Huijbers

Vanaf dat moment was er bij veel katholieke kerken en basis gemeensenschappen in het land behoefte aan gezangen in de eigen taal.

Vanaf dat moment was er bij veel katholieke kerken en basissgemeenschappen in het land behoefte aan gezangen in de eigen taal.

Tussen 1960 en 1980 componeerde Huijbers ongeveer 250 liturgische liederen op teksten van Huub Oosterhuis. Zij werden uitgegeven door de uitgeverij Gooi & Sticht.

De eerste bundel *"Liturgische gezangen in het Nederlands"* verscheen in 1964. Ook in protestantse kringen reageer-

de men hierop positief. Vijftien ervan zijn opgenomen in het *"Liedboek voor de Kerken"*. In 1969 publiceerde Huijbers *"Door podium en zaal tegelijk"*, dat wel als zijn belangrijkste boek beschouwd wordt.

De z.g. formuletechniek die hij hierin beschrijft opende een nieuwe weg voor de liturgische muziek, waarbij de volkszang een belangrijke plaats inneemt. "De koorhekken zijn verdwenen", zei hij in een interview. Hij bedoelde daarmee dat de viering een gezamenlijk ritueel werd van voorganger, koor en kerkvolk.

Behalve als componist en koor-dirigent was Huijbers ook werkzaam als docent liturgie aan het Amsterdams Conservatorium en de Katholieke Kerkmuziekschool in Utrecht.

Afscheid van de orde

Een nieuwe vertaling van de liturgische voorschriften voor de katholieke eredienst bracht spanningen teweeg omdat deze niet te verenigen waren met Huijbers' opvattingen en de inmiddels gegroeide praktijk. Als gevolg van verschillende gebeurtenissen nam Huijbers geleidelijk afstand van zijn orde en van de katholieke kerk in het algemeen: het was de tijd van bisschop Gijsen. Ook het ontslag van drie progressieve medebroeders als redacteur van het tijdschrift *De Nieuwe Linie*, was voor Huijbers een onaange-
Gerhardtnaam verrassing. Het conservatieve benoemen

beleid van zijn orde was een van de redenen voor Huijbers om te breken met de Jezuïeten. In 1973 trad hij uit en ging in Amsterdam wonen.

Internationale contacten

Tijdens werkbezoeken als gastdocent en -dirigent aan Engeland, Duitsland en de Verenigde Staten legde hij begin jaren zeventig contact met (voorgangers van) plaatselijke vernieuwende kerkgemeenschappen. Dit resulteerde

Boekpresentatie 1992,
naast hem Jan van Kilsdonk

de in vertaalprojecten van de Oosterhuis-Huijbers-liederen. Nadat in Engeland *"Your word is near"* verschenen was, werd in de Verenigde Staten de bundel *"Songs of earthly people"* gepubliceerd. Niet lang

daarna verscheen in Duitsland de liedbundel *"Unterwegs"*.

In 1974 trouwde Huijbers met Annelou Koens, in veel opzichten een geestverwante.

Dat had wel tot gevolg dat hij het voornemen om aan de Catholic University of America in Washington kerkmuziek te doceren moest opgeven, omdat hem dit als gehuwde priester werd verboden.

In 1978 verhuisde het paar naar het kleine Franse dorp Espeillac. Als reden gaf Huijbers in interviews aan dat hij behoefte had na te denken en afstand te nemen. In het boek *"Aan Gij voorbij"* (1989) beschrijft hij het verlies van zijn geloof in een persoonlijke God. Hij formuleerde een nieuwe levensovertuiging, die was gebaseerd op mystieke teksten, ontzag voor de natuur en de moderne natuurwetenschap. 'God' werd nu: 'het Al'.

Tekstschrijver

In deze periode begon hij zelf teksten te schrijven bij zijn composities, iets wat hij voorheen weinig had gedaan. Daarnaast maakte hij gebruik van gedichten van zijn vrouw en van de dichters als Leo Vorman en Ida Gerhardt. Ze werden uitgegeven als: *"Bestaansliederen voor*

een liturgie die niet bestaat". Gedurende de bijna 25 jaar dat hij in Frankrijk woonde bleef hij met vrienden, collega's en geestverwanten in contact en onderhield hij met velen een levendige correspondentie. In het begin van de jaren negentig reisde hij nogmaals naar de Verenigde Staten, waar hij in verschillende grote steden lezingen gaf en dirigeerde.

In Nederland ondersteunde hij regelmatig samenzang-bijeenkomsten voor progressieve gelovigen. Het repertoire was op zijn adres in Frankrijk te bestellen onder vermelding van "*Muziek vanuit de stilte*". In mei 1982, het jaar dat hij 80 werd, bezocht hij in Amsterdam een hommage-concert voor hem en Frits Mehrkens. Zij werden geëerd als pioniers van respectievelijk het moderne katholieke en protestantse kerklied. In september van dat jaar verscheen de CD "*Heimwee naar de toekomst*" met zijn laatste composities. Hij overleed 15 april 2003, op Palmzondag, in zijn huis tegenover de dorpskerk.

Carola Aerden

Column Impressie

Ik heb mij nog maar amper achter mijn bureau gezet. Net terug van een paar weken welverdiende – al zeg ik het zelf – vakantie in Italië. Ik werp juist met frisse tegenzin een blik op de stapel post, en op een nog grotere stapel email, als de redactie van Impressie mij vraagt om voortaan een column te schrijven. Nou ja, vraagt: het klinkt meer als een dienstbevel. Ik snap het wel. Elk zichzelf respecterend blad heeft een columnist, en liefst een beroemde. Vooruit, die kunnen ze krijgen, maar dan wel onder pseudoniem. Ik heb geen zin om op straat aangeklampt te worden, herkend, opgepakt, aangeklaagd of neergeschoten. Het KDC is mij lief, maar er zijn grenzen. Balans tussen werk en privé, noemt onze personeelsfunctionaris dat. De redactie vertelt er bij dat het de bedoeling is dat dit nieuwe blad een indruk – voelt u hem? Indruk = impressie – gaat geven van wat er allemaal op het KDC speelt. En daar maken ze dan zo'n klein, dun blaadje van. Alsof je met wat er op het KDC speelt niet een fors maandblad

zou kunnen vullen. Het mag zeker weer niks kosten. Mij is in ieder geval geen honorarium geboden, laat staan een vorstelijk. Maar het KDC is mij lief en dus zet ik mij aan een column. Voor dit nieuwe blaadje. Op hoop van zegen. Mijn zegen hebben ze. Imprimatur—voelt u hem?

Wiek

Glas in lood raam in de universiteitsbibliotheek, zie omslag *Impressie*

Katholiek Leven in Beeld

Wie, wat, waar, wanneer, waarom

In onze nieuwsbrief *Impressie* zetten wij met veel plezier de KLiB-rubriek voort, waarin wij graag uw medewerking zullen blijven vragen bij het ontsluiten van raadsels rondom in de collectie aanwezig, ongeïdentificeerd beeldmateriaal.

In de laatste aflevering van *Erasmusplein* (2007, nr. 3) vroegen wij uw aandacht voor drie foto's. Er kwamen nogal wat reacties binnen. Onze hartelijke dank hiervoor! Hieronder vindt u de oplossingen.

Foto 1

Portret van Bernardus (B.A.A.) Smeeman (1853-1912), van 1894 tot 1907 pastoor van Monnickendam, waar hij ten behoeve van het katholiek onderwijs een aantal zusters Ursulinen uit het zuiden des lands aantrok. Uit dat initiatief ontstond een nieuwe bisschoppelijke congregatie, die na enige jaren haar huidige naam kreeg: de Ursulinen van Bergen.

Foto 2

De zuster op de foto is Gertruida Maria Roozen, op 23 november 1901 geboren te Overveen. Op 4 mei 1924 heeft zij als zuster Pu-dentiana van de Onbevleete Ont-vangenis van Maria het habijt aangenomen in de Congregatie Charitas te

Roosendaal. Zij overleed op 11 april 1974.

Foto 3.

Het pelgrimerend gezelschap is, vermoedelijk in de jaren twintig van de vorige eeuw, gefotografeerd voor de kerk van het Heilig Graf in Jeruzalem. De geestelijke links vooraan is pastoor A.A. Suys. De persoon met baard rechts, leunend tegen de trap, is kunstenaar Piet Gerrits. Deze stuurde met regelmaat verslagen en tekeningen van de pelgrims-reizen naar Nederland, onder andere voor het tijdschrift *De Engelbewaarder*.

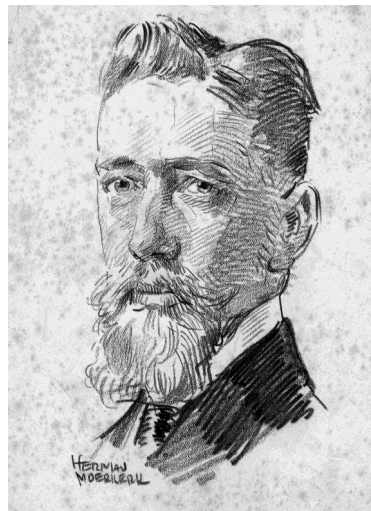

Nieuwe foto's.

In de KDC-collectie bevinden zich twee portrettekeningen in krijt van Herman Moerkerk waarop voor ons onbekende personen staan afgebeeld. Wij hopen met uw hulp hun namen en eventuele verdere bijzonderheden te kunnen achterhalen.

Afbeelding 1

Afbeelding 2

Ook leggen wij nog twee foto's aan u voor. Het enige aanknopingspunt dat we hebben is de tekst die aan de achterzijde van foto 3 staat geschreven: "Retraite Amersfoort 26-29 juli 1941".

Graag nodigen wij u uit mee te zoeken naar het antwoord op de bekende vragen: wie, wat, waar, wanneer en waarom. Kunt u één of meer van deze vragen beantwoorden, stuur dan uw reactie naar:

KDC/KLiB t.a.v. Ellen Brok, Postbus 9100, 6500 HA Nijmegen

Tel. (024) 3612741 Fax 024-3615944

E-mail E.Brok@kdc.ru.nl

Afbeelding 3

Afbeelding 4

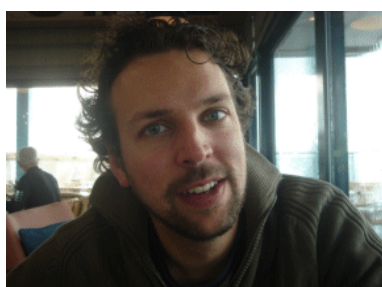

Kort nieuws

ARCHIVARIS

Per 1 juli heeft archivaris **Robbie de Klerk** het KDC verlaten om in Eindhoven geschiedenisleraar te worden. Hij was bijna acht jaar archivaris van het KDC, en heeft onder andere veel gedaan voor het verfilmen en digitaliseren van archieven.

Hij werd per dezelfde datum opgevolgd door drs. **Ramses Peters** (1980).

Ramses studeerde geschiedenis in Nijmegen, hij deed daar ook de lerarenopleiding, en hij is sinds 2006 de projectleider van het Digitaal Katholiek Erfgoedhuis DKE), een gezamenlijk project van KDC en mw.prof.dr. Marit Monteiro, hoogleraar Geschiedenis van het Nederlandse katholicisme. Ramses was al sinds 1 januari voor een dag in de week

plaatsvervangend archivaris, en is dus met een vliegende start begonnen. Als een van zijn belangrijkste taken ziet hij de uitbouw van de digitale ontsluiting van archieven, wat in de wandelgangen inmiddels een 'virtuele leeszaal' is gedoopt. Hij blijft voorlopig nog voor een dag in de week verbonden aan het DKE.

MEMOREEKS

Op 6 juni werd in Arnhem het eerste exemplaar aangeboden van een nieuw deel in de KDC-MemoReeks: **Theo van Amerongen, Heb jij wel roeping?**

*ping? Te-
rugblik van
een theo-
loog.* Van
Amerongen
(1942) was
de eerste
ongewijde
pastor in
het aarts-
bisdome,
katecheet,
districtska-
techeet,

docent aan de Agogisch-Theologische Opleiding in Driebergen en studieadviseur aan de Katholieke Theologische Universiteit te Utrecht. In al die jaren is hij bij-

zonder betrokken geweest bij de kerkelijke en maatschappelijke ontwikkelingen in Latijns-Amerika en bij de bevrijdings-theologie. In al zijn functies heeft Van Amerongen belangrijke ontwikkelingen in het katholiek Nederland van de jaren zestig tot tachtig van dichtbij meegemaakt. Zijn autobiografie geeft dan ook een fraai tijdsbeeld.

Een even mooi beeld, maar dan van het Interbellum en de eerste na-oorlogse jaren geeft het deel, dat op 16 oktober zal worden aangeboden. Voor het eerst verschijnt er in de MemoReeks geen autobiografie, maar een biografie, namelijk van **Jan Beerends** door zijn zoon Hans Beerends, *'Om de schoonheid van het aards bestaan'. Jan Beerends (1898-1978). De emancipatiestrijd van een eigenzinnig katholiek.* Beerends senior was in het Interbellum geëngageerd in het katholieke gemeenschapsdenken en in de praktijk van de volkseenheidsbeweging. Hij was de oprichter van de bekende Volkshogeschool Drakenburgh, en heeft daar jarenlang leiding aan gegeven. Zijn zoon schreef een gedetailleerde biografie op basis van zijn herinneringen en die van fami-

lieleden, en de talrijke publicaties van zijn vader.

Bij de presentatie, die om 15.00 uur plaats zal vinden in de zijzaal van de Refter, Erasmusplein 1, Nijmegen, zal de historicus dr. Paul Luykx spreken over 'Katholieken en de volkseenheidsbeweging', en dr. Rob Hajer, onder andere oud-medewerker van de Volkshogeschool Allardsoog, over het gemeenschapsdenken van de volkshogescholen.

Wilt u deze presentatie bijwonen, dan kunt u zich opgeven via secretariaat@kdc.ru.nl, 024-3612412 of KDC, postbus 9100, 6500 HA Nijmegen.

Theo van Amerongen, *Heb jij wel roeping? Terugblik van een theoloog*, Nijmegen: Valkhof Pers, 2008, 237 blz., € 17,50

Hans Beerends, *'Om de schoonheid van het aards bestaan'. Jan Beerends (1898- 1978). De emancipatiestrijd van een eigenzinnig katholiek*, Nijmegen: Valkhof Pers, 2008, 226 blz., € 17,50.

LANDELIJKE ARCHIEVEN- DAG

Op 11 oktober vindt de editie 2008 plaats van de Landelijke Archievendag. Het thema is dit jaar 'Verhalen van Nederland'. Zoals inmiddels gebruikelijk zal het KDC met een grote stand aanwezig zijn in het centrum van Nijmegen, en wel in het Regionaal Archief, Mariënborg 27.

Vooruitlopend daarop zijn in de hal op de bovenverdieping van de Nijmeegse Universiteitsbibliotheek en in de leeszaal van het KDC twee kleine exposities te zien, één met het thema 'Verhalen van (katholiek) Nederland', en één gewijd aan de schrijfster Marie Koenen.

Marie Koenen 1879-1959

COLOFON

Impressie, de nieuwsbrief van het Katholiek Documentatie Centrum, met informatie over het KDC, zijn collecties en aanwinsten. De nieuwsbrief verschijnt onregelmatig.

Redactie-adres en abonnementenadministratie: Postbus 9100, 6500 HA Nijmegen
Tel.: 024-3612412
Fax: 024-3512403
E-mail: impressie@kdc.ru.nl
Website: www.ru.nl/kdc/impressie

Redactie:
Anne-Lies van Diessen
Lennie van Orsouw.
Beeldredactie: Ellen Brok.

Medewerkers aan dit nummer:
Carola Aerden, Ellen Brok,
Lodewijk Winkeler

Op aanvraag wordt *Impressie* kosteloos toegezonden per post of e-mail.

Grafisch ontwerp: Grafisch Ontwerpbureau Voltage, Nijmegen
Druk: Benda drukkers, Nijmegen

IMPRESSIE is een uitgave van het Katholiek
Documentatie Centrum en verschijnt onregelmatig.
Kijkt u voor meer informatie op www.ru.nl/kdc
Bellen of e-mailen kan ook: telefoon 024 – 361 24 12,
e-mail: impressie@kdc.ru.nl

